

Tittel: Notebladerskens tanker

Ingress: Heyerdahls dramatikerdebut har resultert i en sober og sjarmerende komedie om en usynlig yrkesgruppe.

Elisabeth Leinslie

Bladersken

Av: Tove Kampestuen Heyerdahl

Regi: Katinka Rydin Bjerke

Med: Tove Kampestuen Heyerdahl og Sveinung Bjelland

Urpremiere på Cafeteatret

"Bladersken" begynner med pianisten (Bjelland) og hans notebladerske (Heyerdahl) under en klassisk konsert med Schumann på programmet. I pausen mellom to musikkstykker tar den ellers så usynlige bladersken scenen. Lettere nervøs for at pianisten skal legge merke til hennes ukonvensjonelle opptreden, begynner hun å legge ut om sin jobb. Etter hvert blandes disse utlegningene med historier fra Robert og Clara Schumanns liv og bladerskens egne fantasier. For selv om bladersken forfekter en rigid tankegang, har hun beholdt sin barnlige evne til å fantasere.

Sober komedie

Vekslingen mellom disse tre nivåene i Bladerskens historie fungerer godt. Overgangene er, så vidt jeg forstår, forsøkt gjort så smidige og usynlige som mulig. Noe som er i tråd med bladerskens arbeidsoppgaver, som nettopp er å gjøre sømmene i spillet usynlige ved å bla til riktig tid uten å forstyrre pianisten. At den dramaturgiske strukturen speiler innholdet på denne måten, underbygger forestillingens helhet og tilfører dybde på innholdssiden.

I forestillingen blandes realistisk spill med svulstige fantasisekvenser og konsertformen. Den fremstår allikevel først og fremst som sober, med humoristiske innstikk. Heyerdahl viser oss en notebladerske som er keitete, barnlig romantiserende og opptatt av sitt fag. Hennes nerdete fremtoning blandes med Heyerdahls snev av ironi, og det ender i forsiktig harselering over den rigide karakteren. Heyerdahl bærer forestillingen, og spiller dobbeltheten med finurlig variasjon og dynamikk.

## Programmering

Det er ikke all slags teater som passer på et sted som Cafeteatret. Tidligere i vinter var jeg på en helaftens forestilling i disse lokalene, og det fungerte mindre bra. For Cafeteatret appellerer til sosialt samvær, og da er det viktig at denne dimensjonen ivaretas i forhold til forestillingens lengde, form og innhold. Går du for å se den lille perlen "Bladersken" får du plass til både et glass vin, en matbit og en prat før sengen kaller.

Anmeldelsen ble publisert i Dagsavisen i 2007